

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 28.

Z KRAKOWA DNIA 6. KWIECZNIA 1814 Roku WE SRODE.

Z Wiednia d. 29 Marca.

Osmnasty nadzwyczajny dodatek do istniejszej gazety dworskiej zawiera co następuje:

O raszcey, d. 31 Marca pod Arcis nad Aube dla woysk zprzymierzonych nader chwalebney i korzyŃtney potyczce, przez którą Cesarz Napoleon przymuszony został cofnąć się z naywiększym pospiechem i stratą za Aube, którą przeszedł był w nadziei uderzenia z korzyścią na główne woysko, nadeszła w tey chwili z Cesarzkiego obozu w Bar nad Aube następująca tymczasowa wiadomość, którą tam z główney kwatery Feld. Xcia Schwarzenberga z Pougny d. 29 Marca odebrano.

Dzień 2: Marca był nader świetny: nieprzyaciel został w wszystkich miejscach odparty. Strata jego musiała być nader wielka; pomiędzy jeńcami znajduie się 1000 ludzi z dawney gwardyi, i przyprawiono już 7 dział. Dalsze szczegóły co chwila są oczekiwane. Donoszą oraz z Bar nad Aube, że nieprzyaciel nie czynił żadnych poruszeń na lewym brzegu Sekwany, że Troyes osadzona jest jedną

brygadą, i lekkie nasze woyska zachodzą aż za Nogent za Sekwaną.

Od naczelnego Wodza południowego woyska, Xcia Hessen-Homburg, nadeszło doniesienie, że d. 18 między tem woyskiem i Marszałka Augereau świetne bardzo zasły potyczki pod St. George, w których woyska Austriackie cudow waleczności dotrzymywały i w wszystkich miejscach nieprzyaciela odparły. Poczynione także były przygotowania do przypuszczenia d. 19 głównego ataku do nieprzyacielskiego stanowiska pod les Echelles.

Szczegóły oważney potyczce d. 21 nad Aube, co chwila są oczekiwane, i zaraz wraz z tem, co zasły dni poprzedzających tak przy głównem, iako też Śląskiem woysku, będą publiczności udzielone.

Urzędowe doniesienia.

O zasłyłych w Niderlandach zdarzeniach, nadeszło z Bruxelli pod d. 16 Marca następujące urzędowe doniesienie:

" Na początku ieszcze Marca Francuzki Jenerał dywizyi Maison zebrał woysko

dla wtargnięcia znówu do Brabancyi, którą przymuszony był opuścić. Plau iego zmierzał do złączenia się z osadą Antwerską, potem wtargnięcia z nią do Bruxelli, dla dania uczuć temu miastu wszelkiego rodzaju klęsk. Tym celem osadził nieprzyjaciel przewyższającą siłą Menin i Courtray, a d. 5 Marca postąpił z około 7000 ludzi i 30 dział przeciw Audenard, które miejsce Pruski Pułkownik Hobe za ledwo z 2000 Prussakow i Sassow trzymał osadzone. Jenerał Maison zaaydował się na czele nieprzyjacielskiego woyska i szybkim krokiem w ścisnionych kolumnach postępował przeciw temu miastu; ale niewzruszona wytrwałość woysk zprzymierzonych zniszczyła wszystkie iego zamysły. Dobrze kierowany kartaczowy ogień czynił w iego szeregach spustoszenia, i po całonocnem bombardowaniu tego nieszczęśliwego miasta odstąpić musiał od swojego przedsięwzięcia. D 7 postanowił Wódz naczelny Xże Sasko-Weymarski powszechny przypuścić atak, dla oswobodzenia od nieprzyjaciela Courtray. Nieprzyjacielskie brawe za zasiekami stojące zostały bagnetem odparte, i przy zmierzchu wieś Beleghem i wzgorki pod Courtray znajdowały się w naszej mocy. Gdy się to działo, Saski Pułkownik Ziegler z oddziałem z Prussakow i Sassow złożonym, poszedł przeciw trzy razy większą nieprzyjacielską siłą i 6 działami osadzonej wsi Snelvelgen; waleczne iego woyska nie zważając na przewyższającą liczbę, rzuciły się z naieżonym bagnetem na wieś i zmusiły nieprzyjaciela do spieszney ucieki. Dzień nazajutrzny przeznaczony był do powszechnego ataku; ale przestraszony nieprzyjaciel porażką dnia poprzedzającego, opu-

ścił tej samej nocy ważne miejsce Courtray, a nazajutrz rano Menin. D. 8 weszli tam Xże Sasko-Weymarski i Jenerał Borfel i byli od mieszkańców, którzy nader wielkich przykrości od Francuzow doznali, z największą radością witanemi. Stratę, którą nieprzyjaciel w różnych tych potyczkach poniosł, rachować najmniej można 2000 ludzi, pomiędzy któremi znajduje się kilkunastu sztabowych officerow. W tymże czasie Jenerał Carnot zrobił w 4000 woyska z Antwerpii wycieczkę, i St. Nicolas opanował; ale skoro dowiedział się, iż usiłowania Jenerała Maison do złączenia się z nim nie powiodły się, przefat na złupieniu okolic i cofnął się do Antwerpii. Tak więc woyska zprzymierzone obrociły wniwecz ostatnie natężenia nieprzyjaciela do przerwania spokoyności Brabancyi, a szkodliwe skutki, których Francuzi w tem działaniu doznali, wstrzymają ich zapewne od dalszego tentowania. Tymczasem do Termonde postano 3000 zprzymierzonego woyska, dla wstrzymania wycieczek z Antwerpii przeciw lewemu brzeżu Skaldy. Weszłe d. 14 do Bruxelli woyska, udały się nazajutrz do Mons.

Podług nadeszłych od woyska we Włoszech doniesień, d. 10 Marca zrobił nieprzyjaciel z Mantui, i mostowych szaniec pod Goito i Monzambono razem mocne wycieczki przeciw przedniej naszej Brazy, które iednak przez waleczność woysk naszych w wszystkich miejscach odparte zostały. Pod Mantuą nieprzyjacielski Jenerał Zechy odparł w początkach łańcuch lekkich Brazy aż za Castellaro, lecz Jenerał Sudeu stanął na czele swej

piechoty, składający się z oddziału pułku Bianchiego i pułku Gradistańskiego, przypuścić szturm do Castellaro i kanału Molinaro i przymusił nieprzyjaciela znaczną stratą do odwrotu do Mantui. Jenerał Suden, pod którym dwa konie ubito, chwali bardzo okazaną w tem zdarzeniu waleczność woysk, a osobliwie przez Kapitana Myrbacha od głównego sztabu, i Porucznika Staaden od 15go szwadronu batalionu. Z takimże chwalebnym skutkiem Podpułkownik Rukawina od batalionu Otochanskiego odparł wszystkie natarcia przeciw zamkowi Castiglioni di Mantova i odpędził nieprzyjaciela, który przeszło 100 ludzi w zabitych, a między temi Pułkownika Vasale i kilkunastu officerow, i tyleż w jeńcach utracił, aż do St. Lucia. Przypuszczony w tymże czasie nieprzyjacielski atak przez Roverbella odparł Jenerał Spiegel i ścigał uciekającego nieprzyjaciela aż ku Marengo, przyczem Kapitan od głównego sztabu Dosa i Rotmistrz Krasicki od Meerveldta ustanowili szczególny się popisali. Z mostowego szancau pod Mozambono wystąpiła naprzod dywizya Fressineta, i miała zamysł opanować wzgorki pod Montebianco, ażeby przez to przerwać związek między brygadami Bogdana i Baumgartena; z tem wszystkiem, gdy z przodu dobrze kierowanym dział ogniem wstrzymywany był postęp nieprzyjaciela, oba wspomnieni Jenerałowie poprowadzili woyska swoje na boki nieprzyjaciela, uderzyli na niego i przymusili go z stratą wielu zabitych i kilkunastu jeńców do spiesznego ustępu. Wycieczka, którą nieprzyjaciel z Peschierzy we 2000 ludzi przeciw wzgorkom Pacengo przedsięwziął, zo-

stała przez Pułkownika Kurz, od Hohenlohe Barstensteina, z równą chwałą dla naszego oręża odparta, i nieprzyjaciel był aż pod działą Paschierzy ścigany. Feldm. porucznik Sommariva chwali szczególnie okazaną w tej rozprawie odwagę Pułkownika Kurz, Podpułkownika Beke, od 4go batalionu szwadronu, Porucznika Greser i Rotmistrza Mecsery, od Stipsica huzarów, tudzież Kapitanow Montluisant, Steindelt i Schmelin, od 4go batalionu szwadronu, śmiertelnie ranionego Kapitana Martinkovicha, od pułku Lindenau, Porucznikow Szucleta i Possawetza, od Warasdyńskiego pułku, i nakoniec Porucznika Spenitzhofer, od Frimonta huzarów. — Na jeziorze Garda flotylla Austryacka pod dowództwem Kapitana Aurty ścigała także d. 15 Marca żywą potyczkę. Flotylla ta atakowana była od nieprzyjacielskiej flotylli z 7 zbrojonych statków złożoney, i lubo zaraz na początku uszkodzona została jedna tej szalupa, która w krótko utonąła, dawała jednak tak zręcznie i skutecznie ognia, iż nieprzyjacielska flotylla po czterech godzinney walce przymuszoną była, z utratą jednego statku i znaczney liczby zabitych i ranionych, szukać swojego ratunku w ucieczce. Dowódzca C. K. flotylli, Kapitan Aurty, który tak chwalebnie sprawił się w tej rozprawie i czynił czego tylko żądać można było, chwali szczególnie odwagę Porucznika artyleryi Fieicht i obu Porucznikow Skuteskiego i Justa od Hohenlohe Bartensteina.

— D. 30 —

Urzędowe doniesienie.

*Zgłówny kwatery Arcis nad
Aube d. 17 Marca.*

Jenerałowie Winzingerode i Bülow,

którzy rozkaz mieli złączyć się z Feldmarszałkiem Blücherem, nie mogli tego dokazać, poki Soisson nie było wzięte, co przez poruszenie wojska Śląskiego ku południowi nastąpiło. Osadzający to miasto 2000 nieprzyjacielskiego wojska Jenerał Moreau przymuszony był do kapitulacji. Oddał to miasto d. 2 Marca z 14 działami i wszystkimi będącemi tam wojennymi potrzebami. Tymczasem główne wojsko nieprzyjacielskie pod wodzą Cesarza Napoleona przeszło pod La Ferte pod Jouarre za Marnę, szło za poruszeniami Śląskiego wojska nad Aisne. Feldmarszałek Blücher niechcąc się z przewyższającą liczbą w nieużyteczną wdać walkę, cofnął się do obu korpusów Winzingerode i Bülowa do Soissons, które mocno osadził i wojsko swoje za Aisne postawił. D. 5 uderzył nieprzyjaciel na Soissons i usiłował, wsparty liczną artylerją, opanować przedmieścia. Ale przez waleczność wojska i światłe rozporządzenia Jenerała Rudziewicza, który 10,000 ludzi i 36 działami trzymał to miasto osadzone, wszystkie nieprzyjacielskie ataki z znaczną jego stratą odparte zostały. Tegoż dnia opanował nieprzyjaciel przeprawę przez Aisne pod Bery-au-bac, i wojska swoje aż do Corbeny posunął. Wojsko Śląskie tak było rozstawione, iż na wzgórkach między Aisne i Lette mogło się albo nieprzyjacielowi oprzyć, albo też przez Craonne na nie uderzyć. Ale że nieprzyjaciel wcześniej zajął Craonne i lasek przed Corbeny, i tym sposobem krotszą i lepszą drogą do Laon zagroził związkowej linii Feldmarszałka Blüchera z Niderlandami, przeto ten postąpił zgromadzić

swoje siły pod Laon i tam ofiarować nieprzyjacielowi bitwę. Dla ukrycia jednak tego poruszenia, postawiona zolta piechota pod Jenerałem Woronzow pod Craonne, a korpus Sakena pod Bray jako odwod. D. 6 jeszcze w wieczor atakowanemi onbylii przemagałącą siłą dawney gwardyi. Poruszenie przez St. Martinu ku lewemu ich bokowi, zniewoliło ich do odwrotu ku Bray, gdzie nieprzyjaciel nazajutrz rano ponowit wszystkimi siłami swoje ataki. Nadwyzczayna waleczność wojsk Rossyyskich, połączone z światłem i odwagą ich dowodzców, czynią ten dzień pamiętnym w dziejach wojennych; 18,000 ludzi stało tam przez 12 godzin przeciw 50 do 60 tysiączney nieprzyjacielskiej sile. Dopiero późno w nocy opuścili Jenerałowie Woronzow i Saken swoje stanowisko, przeprawili się pod Cherrigny i Chaviguon za Lette, i udali się do Laon, gdzie tej nocy i nazajutrz połączyli się z innemi korpusami wojska Śląskiego. Korpus Jenerała Bülowa zajmował miasto i wzgorki pod Laon, i stanowił środek stanowiska; korpusy Jen. Winzingerode, Langerona i Sakena stały na prawem skrzydle w głębokich kolumnach, mając z przodu drogę od Laon do Tere; korpusy Kleista i Jorka na lewem skrzydle pod Vaud. D. 9 zrana za pomocą grubey mgły opanował nieprzyjaciel wsie Semilly i Ardou. O godzinie 11 przed południem rozeszła się mgła i korpusy Winzingerode i Bülowa postąpiły do ataku. Wsie odzyskane zostały, a prawe skrzydło Jenerała Winzingerode odparło nieprzyjaciela aż do Lassicourt. O godzinie 3 po południu pokazała się znaczna kolum-

na na drodze od Reimsu. Feldmarszałek Blücher postąpił natychmiast korpusy Langherona i Sakena na lewe skrzydło dla umocnienia Jeneratów Kleiffa i Jorka, i rozkazał ostatniemu uderzyć zaraz na nieprzyjaciela, iak tylko te posiłki nadejdą. Noc zachodziła już, gdy oba te korpusy nadsięgnęły. Jenerał Jork udał się zaraz naprzód i natrafił na kolumny nieprzyjacielskiej piechoty, które przeciw niemu ciągnęły. Niespodziewany atak i nagie poruszenie jazdy przeważły wkrótce bitwę na naszą korzyść; nieprzyjaciel uciekał w nieładzie. D. 10 czynił nieprzyjaciel niektóre usiłowania przeciw naszemu prawemu skrzydłu i środkowi pod Jeneratami Winzingerode i Bülow i odważył się nawet na miaślo Laon uderzyć. W wszystkich miejscach został odparty. Cesarz Napoleon, który tu sam wojskiem przywoził, zdawał się chcieć przez ten atak zapobiedz zupełnemu zniszczeniu korpusu Marmonta, który Jenerał Jork aż do Bery-au-bac ścigał. W nocy z 10 na 11 cofnął się nieprzyjaciel za Chaviognon: 45 dział, mnóstwo ammunicyjnych wozow i jeńcow były owocem chwalebne-go dnia tego. Jenerał St. Priest, wspierając poruszenia Feldmarszałka Blüchera, wpadł z 7000 wojska przez V. try do Reimsu, które miaślo być nieprzyjaciel d. 5 opanował, i szturmem go odzyskał. Jenerał Lacotte, z 9 sztabowych officerow, 2500 ludzi i 10 dział dostało się w jego ręce. D. 13 jednak był ten Jenerał od przewyższającej liczby napadniony i musiał po żywej rozprawie z tego miaśla ufląć, przyczem nie tylko on, ale i jego wojska utrzymały cawną swoją chwałę. Jenerał St. Priest miał być ciężko rano-

ny; korpus jego cofnął się do Bery-au-bac, dla złączenia się z wojskiem Blüchera.

Tymczasem główne wojsko po ośmiu dniach świetnych potyczkach pod Troyes, osadziło przeprawy na Sekwanie, i oczekiwano w tem stanowisku wiadomości o postępie południowego wojska, które za bezpieczeńć mu miało lewe jego skrzydło.

Feldm. porucznik Bianchi był w posiadłości Macou i przednie swoje fraże posunął aż do Maison-blanche, na drodze ku Lyonowi. D. 11 uderzyli na nie przewyższającą liczbą Jeneratowie dywizyi Meunier i Pannetier i odparli je aż ku Macou. Przed tem miaślem wszczęła się żywa walka; nieprzyjaciel nacierał mocnymi massami piechoty tak gościńcem przeciw środkowi naszego stanowiska, iako też przeciw prawemu skrzydłu ku wiosom St. Leger i Vinceles. Wszędzie ze stratą odparty został, i przymuszony w nocy uchodzić ku Lyonowi, dokąd idzie za nim wojsko południowe po obu brzegach Saony. Dwa działa, kilkanaście wozow prochowych i około 1000 jeńcow pomiędzy którymi kilkunastu officerow, dostało nam się w ręce. Podług wyznania mieszkań-cow uciekał nieprzyjaciel w takim nieładzie, iż jeden pułk narodowej gwardyi z Prowancyi, którego pułkownik był raniony, zaraz po potyczce wojsko opuścił i do domu powrócił. Ważnym skutkiem tej potyczki było, że wszystkie nieprzyjacielskie wojska, które postąpiły były ku Chambery i Genewie cofnęły się. Nowe nasze wojska walczyły na wyścigi z dawnymi. Feldm. por. Bianchi chwalił z pomiędzy nich najbardziej wybiorczy szwadron huzarow Cesarza i 2 szwa-

drony dragonii W. Xcia Wircburskiego, które w najważniejszej chwili rzuciły się na nieprzyjaciela kiedy uderzał naważne stanowisko pod Charnay i w nietładzie odparły. Dalej chwali bataliony grenadyerów Jarossy i Oklopsia, Jenerała Fürstenwerthera, Majora Wöber od Davidevicha, który z samem swoim batalionem 200 jeńców zabrał, a szczególniey Majora Ehrenstein od głównego sztabu.

Razem z doniesieniami o postępie wojska południowego i oświeceniem zwycięztwie wojska Śląskiego, odebrano wiadomość, iż nieprzyjaciel zbliża się do Chalons nad Marną. Cel tego poruszenia nie może być inny, iak tylko, aby przeszkodzić połączeniu się obu wojsk. Wodz naczelny przeniósł natychmiast główną swoją kwaterę do Arcis nad Aube, ażeby ztamtąd sterować swoje poruszenia do poruszeń nieprzyjacielskich w zupełnem porozumieniu z wojskiem Śląskiem.

Podług doniesień z głównej kwatery Feldmarszałka Xcia Schwarzenberga pod d. 20 Marca o północy, postąpił nieprzyjaciel pod osobistym dowództwem Cesarza Napoleona, przez Chalons, Fere-Champenoise i Plancy przeciw głównemu wojsku, które połączyło się na lewym brzegu pod Arcis. Sam Cesarz Napoleon znajdował się z swoimi gwardyami w nocy z 19 na 20 w Plancy. D. 20 zaszło kilka żywych potyczek z naszą korzyścią, przy czem piąty korpus pod Jenerałem Hrabią Wrede i Rossyyski Jenerał Kaiserow, którzy 4 działa zdobył i wiele zabrał jeńców, szczególniey się popisali, i znaczną kłaskę nieprzyjacielowi zadali. Nieprzyjaciel utrzymał Arcis i leżącą z przodu wieś Dor,

sey z największem natężeniem aż do nocy; ze wszystkich zaś innych miejsc preparaty został z znaczną stratą za rzekę Aube. Strata nasza w stosunku do tego jest bardzo mało znaczącą; ubolewamy nad ranieniem walecznego Jen. Majora Hardegg, którego rana nie zdaie się jednak być śmiertelną. Podług wyznania jeńców, użyte nawet były do obrony Arcis dwie kompanie grenadyerów gwardyi, które d. 20 czyniły służbę przy osobie Cesarza. Wodz naczelny, Feldm. Xze Schwarzenberg, począł rozporządzenia do ponowienia walki d. 21.

Urzędowe doniesienie z wysokości Mesnil-la-Comtesse pod d. 21 o godzinie 10 przed południem, zawiera: "Wojsko łoi zgromadzone na wzgórkach Mesnil-la-Comtesse, dla wydania bitwy pomykającemu się w tej chwili od Arcis nieprzyjacielowi; stanowisko nasze jest tak korzystne, iż możemy spodziewać się pomyselnego wypadku.,,

Doniesienie z Cesarzkiego obozu w Bar nad Aube pod d. 22 o godzinie 6 z rana opiewa, iż nadeszła tam z głównej kwatery Pougy pod d. 21 o godzinie 10 w wieczor następująca wiadomość: "Dzień dzisiejszy był nader świetny; nieprzyjaciel został w wszystkich miejscach odparty. Strata jego musi być bardzo znaczna; pomiędzy jeńcami znajduje się 1000 ludzi z dawnej gwardyi i do tego czasu przyprowadzono 7 dział zdobytych. Dalej szczegóły oczekiwane są co chwila. Na lewym brzegu Sekwany nie czynił nieprzyjaciel żadnych poruszeń; Troyes jest jedyną brygadą osadzona, a lekkie wojska zachodzą aż do Nogent nad Sekwaną.

O dalszych działaniach południowego woyska nadszedł od Naczelnego Wodza tego woyska, Jenerała artylerji Xcia Hessen Homburg, następujący raport pod d. 19 Marca z Ville-Franche:

Gdy wczoraj rano ruszyły kolumny do ataku, stał nieprzyjaciel na wzgórkach St. George. Marszałek Augereau postąpił natychmiast naprzód z resztą woyska swojego, wzmocnił to miejsce i zalecił bronić go najuporczywiej, i rzucił się z najznaczniejszą częścią swojego woyska na pierwszą kolumnę pod dowództwem Feldm. porucz. Barona Bianchi. Walka stała się powszechną i bardzo zaciętą. Przytęre położenie miejscowe, osobliwie pod St. George, zarzytało nieprzyjacielowi; waleczność jednak woyska przezwyciężyła wszystkie trudności; nieprzyjaciel został za St. George odparty i musiał się z największym pośpiechem za Ville-Franche i Anse cofać. Przednia straż pierwszej kolumny doszła do Chassayne, a drugiej do strumyka Azergues przed Anse. Woysko stanęło przed Pomines i Ville-Franche. Feldm. por. Bianchi ubolewa nad stratą Majora Ehrensteina od głównego sztabu, nader zasłużonego officera, który w każdym razie zrecznie się sprawiał. Poczynione są wszystkie przygotowania do zapewnienia przeprawy za Azergues pod Chazay i Lozanne, i jeżeli można dziś jeszcze uderzenia na nieprzyjaciela w jego obojowiku pod les Echelles. Wszystkie woyska walczyły w dniu wczorajszym z największą odwagą. Xże Hessen-Homburg chwali równie mądre jak odważne sprawienie się Jenc. Majora Barona Czolich, obu prowadzących kolumny dowodców Feldm. por. Barona Bianchi i Baro-

na Wimpfen, tudzież prowadzącego przednią straż drugiej kolumny Jen. Barona Gall, iako też Majora Bachan od Simbscha piechoty, który w stanowiącej chwili najważniejszej uczynił przystąpienie, i szczególniejszym względem poleca Majora Nadeldinger od głównego sztabu, który przedziwnie się popisał.

Z Altony d. 8 Marca.

Z Hamburga przeniosło się tu znowu w tych dniach wiele mieszkańców. Nędza jest tam, iako mówią nadzwyczaj wielka; Marszałek Davoust i jego woysko nie cierpi jednak niedostatku, bo ma jeszcze 70 spiklerzów napełnionych wszelkiego gatunku potrzebami, i rachują, iż chociaż pierwsze 6 miesięcy oblężenia upłyną, może się jeszcze drugie 6, a nawet 10 miesięcy trzymać. Celnicy wytłamali niedawno domy wyszłych mieszkańców, i co w nich znaleźli częścią zabrali, częścią spaliszali. Kupcy, którzy mają jeszcze cokolwiek towarów, nie mogą ich sprzedawać, ale muszą oddać co jest zarządzane. Cały zapas wina jest zajęty; czyniący przeciw temu przedłożenia i proszący o oszczędzenie odebrali odpowiedź: "Wino i chleb mieć Marszałek musi dla swoich żołnierzy; musi o nich mieć staranie iako o własne dzieci; bronić się do upadłego będzie, a jeżeli bydyń inaczej nie może, zrobi z Hamburga drugą Troję, chociaż wie, iż nie ma Homera, który opisałby wierszem jego czyny." Są to własne jego słowa. Około 55.000 ludzi znajduje się jeszcze w Hamburgu. Mieszkańcy cmentarza S. Katarzyny, a nawet Pastor, musieli w 2 godzinach z swoich mieszkań się wynieść, które wraz z domami w Wandrahm prze-

X 402 X 332
robione zoftały na lazaret.

Z Paryża d. 27 Lutego.

(Z pism Angielskich i gazety Berlińskiej.)

Dziś w niedzielę po mszy oddano N. Cesarzowej 10 zdobytych chorągwi. Nie- sione one były przez 2 officerow od gwar- dyi Cesarzkiej, 4 od liniowego woyska i 4 od gwardyi narodowej. Orszak skła- dający się z oddziału woyska szedł z mu- zyką woyskową przez wielki dziedziwiec Tuilleries. W. Mistrz obrzędow wprowa- dził chorągwie, na których czole szedł Mi- nister woienny z głównym sztabem do pod- nożka tronu, na którym siedziała Cesa- rzowa, otoczona Xiążętami, W.W. Urzęd- nikami, Ministrami, i t. d. Minister wo- ienny, Xże Feltre, oddał N. Cesarzowej chorągwie przy ftesowney mowie, w któ- rey między innymi wyraził:

” Nowe rozkazy Cesarza zaleciły mi złożyć u stóp W. C. Mci te trofea. Gdy Saraceni na rowainach Tours i Poitiers po- bitemi zoftali, jednemu tylko narodowi wydarte zoftały znaki zwycięztwa, które tę stolicę zdobć miały. Dziś kiedy podob- neż grożą Francyi niebezpieczeństwa, a daleko trudniej dokupić się pomyślności, wysoki W. C. Mci Małżonek poseta Jey chorągwie, które 3 głównym Mocarstwom Europy, albo raczej całej wyrwał Euro- pie. Tegoroczna kampania przypomina nam chwalebna kampania roku 1793 i lat następných. Znaki zwycięztwa, które przynoszą, zdobyte zoftały w bitwach pod Montmirail i Vauchamp, i w potyczce pod Montereau. Znaki te obiecują nam nowe zwycięztwa, jeżeli nieprzyziaciel zechce da- ley wojnę prowadzić. Takimiż nadzie- jami każde Francuzkie serce jest ozywio-

ne. W. C. Mość dzielisz ie z nami. W. C. Mość polegasz na geniuszu wysokiego Twoiego Małżonka, miłości i natężeniu narodu. W. C. Mość okazujesz w teraż- nieyszych okolicznościach ciągle moc umy- słu i przymiotow, które zarowno godne- mią podziwienia Europy iak potomności. „

N. Cesarzowa odpowiedziała Mini- strowi, iak następuje:

” Patrzę z radością na te trofea, któ- re mi W.Pan z rozkazu Cesarza, moiego wysokiego Małżonka, przynosisz. Są one w oczach moich znakiem uratowaney oyczyzny. Niechay wszyscy Francuzi przy zpoyrzeniu na nie chwytaią oręż; niechay zgromadzą się około swojego Mo- narchy, około swojego oycza. Męztwo- ich kierowane iego geniuszem dokona w krotce oswobodzenia kraiu. „

Chorągwie zanesione potem zoftały do domu inwalidow.

Monitor zapelniony jest opisaniem zdrożności, których nieprzyziaciel dopu- szcza się w Francyi. Nie ma jednak wzmianki o żadnym mordzie.

O układach w Chatillon mowi Moni- tor pod d. 23 Lutego iak następuje: ” Kon- gress trwa wciąż; ale nieprzyziaciel czyni mu iakie tylko bydź mogą przeszkody. Kozacy za każdym krokiem wstrzymują gońcow, i chociaż tylko e 30 mil Fran- cuzkich iesteśmy wproffey linii od Cha- tillon oddalonemi, i nie przybywaią tu iak w 4 lub 5 dni. Popierwszy raz zgwał- cone tym sposobem zoftały prawa ludow. Pomędzy najmniey polerowcami naroda- mi szanowanemi są gońcy posłow, a zwią- zek pełnomocnikow z swoim rżądem nie doznaie żadney przeszkody.

robione zoftały na lazaret.

Z Paryża d. 27 Lutego.

(Z pism Angielskich i gazety Berlińskiej.)

Dziś w niedzielę po mszy oddano N. Cesarzowej 10 zdobytych chorągwi. Nie- sione one były przez 2 officerow od gwar- dyi Cesarskiej, 4 od liniowego woyska i 4 od gwardyi narodowej. Orszak skła- dający się z oddziału woyska szedł z mu- zyką woyskową przez wielki dziedziniec Tuilleries. W. Mistrz obrzędow wprowa- dził chorągwie, na których czele szedł Mi- nister woienny z głównym sztabem do pod- nożka tronu, na którym siedziata Cesa- rzowa, otoczona Xiążętami, W W. Urzęd- nikami, Ministrami, i t. d. Minister wo- ienny, Xże Feltre, oddał N. Cesarzowej chorągwie przy stosowney mowie, w któ- rey między innemi wyraził:

" Nowe rozkazy Cesarza zaleciły mi złożyć u stop W. C. Mci te trofea. Gdy Saraceni na równinach Tours i Poitiers po- bitemi zoftali, i jednemu tylko narodowi wydarte zoftały znaki zwycięztwa, które tę folicę zdobyć miały. Dziś kiedy podob- neż grożą Francyi niebezpieczeństwa, a daleko trudniej dokupić się pomyślności, wysoki W. C. Mci Małżonek posła Jey chorągwie, które z głównym Mocarstwom Europy, albo raczey caley wyrwał Euro- pie. Tegoroczna kampania przypomina nam chwalebnoą kampanią roku 1793 i lat następných. Znaki zwycięztwa, które przynoszą, zdobyte zoftały w bitwach pod Montmirail i Vauchamp, i w potyczce pod Montereau. Znaki te obiecują nam nowe zwycięztwa, jeżeli nieprzyziaciel zechce da- ley wojnę prowadzić. Takie miż nadzie- jami każde Francuzkie serce jest ożywie-

ne. W. C. Mość dzielisz je z nami. W. C. Mość polegasz na geniuszu wysokiego Twoiego Małżonka, miłości i natężeniu narodu. W. C. Mość okazujesz w teraż- niejszych okolicznościach ciągle moc umy- słu i przymiotow, które zarowno goduc- mi są podziwienia Europy iak potomności."

N. Cesarzowa odpowiedziata Mini- strowi, iak następuje:

" Patrzę z radością na te trofea, któ- re mi W Pan z rozkazu Cesarza, moiego wysokiego Małżonka, przynosisz. Są one w oczach moich znakiem uratowany oyczyzny. Niechay wszyscy Francuzi przy zpoyrzeniu na nie chwytają oręż; niechay zgromadzą się około swojego Mo- narchy, około swojego oycza. Męztwo- ich kierowane iego geniuszem dokona w krotce oswobodzenia kraju."

Chorągwie zanesione potem zoftały do domu inwalidow.

Monitor zapetniony jest opisaniem zdrożności, których nieprzyziaciel dopu- szcza się w Fraucyi. Nie ma iednak wzmianki o żadnym mordzie.

O układach w Chatillon mowi Moni- tor pod d. 23 Lutego iak następuje: "Kon- gress trwa wciąż; ale nieprzyziaciel czyni mu iakie tylko bydz mogą przeszkody. Kozacy za każdym krokiem wstrzymują gońcow, i chociaż tylko o 30 mil Fran- cuzkich iestleśmy wprostey linii od Cha- tillon oddalonemi, i nie przybywają tu iak w 4 lub 5 dni. Po pierwszy raz zgwał- cone tym sposobem zoftały prawa ludow. Pomiędzy najmniej polerownemi naroda- mi szanowanemi są gońcy posłow, a zwią- zek pełnomocnikow z swoim rżadem nie doznaje żadney przeszkody.